

arbejde. Den Collega, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) paaberaabte sig, han udtaler sig, saavidt jeg har forstaaet ham, for Mildhed; han har udtalt, at dette Krav endnu ikke var saa stærkt fremtraadt, da han skrev sin Brochure derom, men at det var berettiget, og jeg troer derfor, at man ikke kan referere sig til denne Collega, naar man vil tale om Haardhed lige overfor Debitorer. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at det er Indgreb i Eiendomsretten, og det er ogsaa udtalt fra flere Sider; ja vel er det Indgreb i Eiendomsretten, at en Mand maa vente 5 Aar paa at faae, hvad der tilkommer ham, men ringere Indgreb i Eiendomsretten end dette finder jeg ikke, at man kan gjøre, naar man nogensunde skal opretholde og beskytte den, som er i denne uslyffelige Stilling. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at Debitor kunde reise ud af Landet, sjerne sig og derved sikke sig; men vi maae tage i Betragtning, at der er opstillet høist stringente Bestemmelser for, at den Mand, disse Bestemmelser skulle komme tilgode, kun kan være en redelig Mand; men er dette ikke Tilfældet, da er det en anden Sag; var der Tale om Svindlere og leiendige Fallenter, havde Bemærkningen været rigtig; men, saaledes som Loven er affattet, troer jeg ikke at den er det. Hvad den ærede Ordfører har udtalt, er en Ting, som jeg allerede ved at arbejde i Udvalget med ham længe har fattet. Han meente, at det var et Billighedskrav, som ikke kunde afvises; men at det maatte erkendes, at man hellere burde gaae ind paa det med Modification nu end senere, forbi han indsaae, at det engang vil gjøre sig gjældende, og at, hvad enten det tilføies eller ikke, vil det dog trænge sig frem i den fremtidige Handelslovgivning hos os. Vi maae see hen til, at der kun skeer Ret; og det, alle Lande have erkjendt for at være billigt, kunne vi ikke her afvise som ubilligt.

Justitsministeren. De Endringsforslag, der ere stillede til § 13, har jeg Intet at erindre imod. Hvad den nye Paragraph angaaer, tillader jeg mig at tilbagefalde i det høitærede Things Endring, at der allerede i det andet Thing var stillet Forslag omtrent i

samme Retning. Jeg erkjender, at det her foresliggende Forslag er et mere indskrænket; det er i langt høiere Grad betinget end det lignende Forslag i det andet Thing, og at disse Betingelser og Indskrænkninger, i Særdeleshed naar det af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) stillede Forslag bliver vedtaget, ere saaledes, at der ikke kan opstaae nogen væsentlig praktisk Ulempe af Forslagets Vedtagelse; men jeg maa desvagtet erklære mig dertimod. Jeg finder det i høi Grad betænkeligt at gaae ind derpaa, og jeg vil derfor tilraade det høitærede Thing ikke at vedtage det. Der er som Grund for at vedtage det anført, at en naturlig Følelse tilsigter at skjelne imellem den retsfindige og den ikke retsfindige eller, som det hedder, den leiendige Fallent. Jeg tilstaaer, at der bør være en Forskel imellem disse to Slags Fallenter, men jeg troer, at det er Noget, der kommer af sig selv, og som ikke behøver at bestemmes ved Lov. Vedkommende Creditorer vide i Regelen, hvem der er en retsfindig Fallent og hvem ikke, de ville indrømme den retsfindige Fallent Begunstigelser og lade ham være fri for Søgmaal, Noget, som de dertimod ikke ville indrømme en Fallent, som efter deres Opfattelse ikke kan regnes til de retsfindige Fallenter; det er ogsaa erkjendt af den ærede Ordfører, at det allerede nu er begrundet i Retsbevidstheden, at man lader den retsfindige Fallent have No. Det er vel af en æret Rigsdagsmand, jeg troer, for Odense Amts 2den Valgkreds (Schytte), blevet yttret, at han kjender et Tilfælde, hvor en Creditor med Strenghed og Hjerteløshed har forfulgt en retsfindig Fallent; (En Stemme: Nægtet ham Accord) ja det kommer omtrent ud paa det Samme; men jeg gad dog vide, om ikke den Fallent, hvorom der her var Spørgsmaal, har indladt sig paa Handelen, som nærmere sig til Svindleren, saaledes at han dog ialfald stod paa Grændsen af at være en leiendig Fallent. — Jeg har en ikke ringe Erfaring i saadanne Forhold, og i det ikke korte Tidrum, hvort jeg har kjendt disse Forhold, har jeg aldrig oplevet, at man har forfulgt en Mand, der her falleret, naar man har været overbevist om, at han var en retsfindig Fallent; jeg troer derfor ikke, at der, som sagt,